

TERENSKA NASTAVA U DUBROVNIKU

Lucija Gašpić, 2.B

OPĆENITO O IZLETU

Dana 26.11. učenici 2. razreda Srednje škole Ivana Lucića imali su priliku otići na terensku nastavu u Dubrovnik. Za organizaciju ovog izvrsno isplaniranog dana zaslužne se nastavnice Hrvatskog jezika Nina Raljević Sikirica, Marija Radošić, Sara Belas i Lucija Dražić-Šegrt zajedno s agencijom F-tours. Terenska nastava organizirana je kako bi se mi, učenici, približili rodnom kraju jednog od najvećih dramskih pisaca hrvatske književnosti Marinu Držiću. S Držićem se prvi put susrećemo kroz komediju „Novela od Stanca“, a ova terenska nastava omogućila nam je upoznati Držića i njegovo stvaralaštvo na brojnim drugim razinama.

← Lucija i ja

Unatoč svom uzbuđenju, subotu jutro nisam u potpunosti iščekivala upravo zbog ranog ustajanja. Polazak je bio u 6 sati i 45 minuta sa autobusnog kolodvora. Gotovo svakom učeniku je na licu bio vidljiv umor zbog nedovoljno sna. Nakon što smo se smjestili u autobus, nastavnice su nas prebrojale i bili smo spremni za polazak. Sjedila sam zajedno sa Lucijom Medić među zadnjim sjedalima autobusa te smo bile okružene ugodnim društvom. Prvih nekoliko sati u autobusu je vladala tišina, svi smo iskoristili vrijeme za spavanje. Nakon nekog vremena, vođa nas je odlučio upoznati sa okolinom. Slušajući njegove priče vrijeme je preletjelo.

Većini nas ovo je bio prvi susret s Pelješkim mostom. Uživo mi izgleda još grandioznije nego na slikama. Prije samog mosta, zaustavili smo se kako bi se svi zajedno slikali sa mostom u pozadini.

PREDSTAVA UČENIKA

Nakon duge vožnje, svima je osmijeh obasjao lice kada smo ugledali poznate dubrovačke zidine. Odmah na ulazu u sam grad su nas dočekali učenici 2.razreda Dubrovačke privatne gimnazije. No, dočekali su nas na dosta neobičan način, učenici su bili odjeveni u kostime. Znali smo što nam slijedi, dramska predstava „Novela od Stanca“. Uz dubrovačke učenike, pri oživljavanju ovoga djela pridonijele su i dvije učenice naše škole, Ana Božan i Tina Milovac. Kroz predhodnih nekoliko tjedana, one su uz pomoć nastavnica hrvatskog jezika izvršno dramatizirale glavni događaj u komediji, razgovor između Stanca i Džive. Predstava je bila izvedena ispred Onofrijeve fontane, baš kako Marin Držić navodi u svojoj komediji.

Unatoč tome što učenici nisu imali mikrofone, svi smo se potrudili da budemo što tiši kako bi čuli sav njihov uloženi trud. Smijehu su pridonijeli problemi sa kostimografijom sa strane dubrovačkih učenika, no to ih svakako nije omelo pri izvrsnoj glumi.

→ SURADNJA DUBROVAČKE PRIVATNE
GIMNAZIJE I SREDNJE ŠKOLE IVANA LUCIĆA

DOM MARINA DRŽIĆA

Naše prvo odredište u Dubrovniku bio je Dom Marina Držića. Prije samog ulaska u njegov dom, danas mali muzej, nisam očekivala prizore koje sam vidjela. Dom je sastavljen od tri kata do kojih smo se penjali uskim skalama. Vodič nam je prolazeći kroz dom uspio izvrsno prikazati kako je on uistinu živjeo te nam je to i vizualno predočio. Nekoliko puta sam bila gotovo zbunjena kada sam vidjela neke od izloženih objekata. Kao primjer izdvajam ovaj na slici gdje možete vidjeti Marina Držića koji nam pokazuje takozvani „šipak“ i mene. Svakako, sa svakim novim trenutkom uspjela sam doživjeti vrijeme Marina Držića.

Upravo zbog iznimno malog muzeja, nas učenike podjelilo je u dvije skupine. Kratko slobodno vrijeme nas tri prijateljice Anđela, Lucija i ja iskoristile smo za šetnju Stradunom, glavnom ulicom Dubrovnika. Već započeti advent pridonio je sveukupnom ambijentu. Također smo pokušale stajati na malenom zidiću koji se nalazi u blizini Onofrijeve česme. Prema legendi, tko se uspije zadržati na tom izrazito malenom i skliskom zidiću, ima sreće u ljubavi. Nadam se da će ova legenda ostati samo kao priča jer se i meni kao i brojnim drugim učenicima nije posrećilo. Naravno, kakav bi to bio posjet Dubrovniku bez nekoliko dobrih fotografija;).

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

Kazalište Marina Držića drugo je izgrađeno kazalište na području Dalmacije, u razdoblju renesanse. Prije početka izvođenja predstava u samom kazalištu, one su se izvodile na širokom prostoru ispred Kneževog dvora, kojeg smo također posjetili. Za izvršno oslikani strop zaslužan je Vlaho Bukovac, jedan od najznačajnijih hrvatskih slikara. Naziv dobiva po Držiću jer je bio najvažniji dramski pisac u Dubrovniku, ali i šire. Ove zanimljivosti nam je pričao jedan od djelatnika kazališta. On je pričajući stajao na pozornici dok smo mi kao pravi slušatelji sjedili u gledalištu. Na ovaj način smo dobili barem otprilike doživljaj gledanja prave predstave. Tome su pridonijele Ana i Tina koje su još jednom imale hrabrosti stupiti na pozornicu kao prave glumice.

KNEŽEV DVOR

Knežev dvor bilo je naše posljednje odredište prije slobodnog vremena. Unutar dvora bile su kamere poznatih televizijskih programa NOVA i RTL koje su snimale izvršno osmišljen advent za djecu. Iako je to odvuklo dosta pažnje, svakako sam htjela prošetati se kroz dvor. Zaista mogu priznati da je predivna građevina sa izvršnim slikarskim djelima kao i sve ostalo izloženo.

Nakon što smo mnogo toga prošli, vidjeli i uslikali, bilo je vrijeme i za isprobati dubrovačke restorane. Zajedno smo Lucija, Kate, Anđela i ja otišle u Olive, preporučeni restoran od starijih kolega. Zaista, nisu nas iznevjerili. Hrana je bila izvrsna, a konobar također za pohvaliti jer nam je dao 30% popusta kao domaće stanovništvo. Odlučile smo i sjesti u kafić na Stradunu gdje smo uz uživo pjevanje grupe Dalmatino uživale u priklama i toploj čokoladi. Nažalost, toj dobroj atmosferi došao je kraj jer je bilo vrijeme za povratak u Trogir. Ovu terensku nastavu pamtim kao izvrsan dan. Radujem se budućim prilikama za upoznavanje novih krajeva i kultura kroz zabavu i smijeh.

HVALA NA
PAŽNJI!

LUCIJA GAŠPIĆ, 2.B